

Saints and Holiness

یکشنبه پدران مقدس چهارمین شورای کلیسای جهانی
روز جشن همه قدیسین بزرگی که در پیسیدیه و پامفیلیا درخشیده اند

قدیسین و قداست

(18.07.2021)

ما در مراسم عبادی روزانه مان مرتباً به قدیسین کلیسای خود، و به مقدس ترین مادر مسیح ناجی، که مقام اول را داراست، ارجاع می دهیم. برگزار کننده غالباً توصیه می کند: "با به یاد آوردن مقدس ترین، طاهر ترین، خجسته ترین، و پر جلال ترین بانوی مان، آن مادر خدا و مریم همیشه باکره، با جمیع قدیسین..." ما در پرستش مشترک خود، قدیسین را گرامی می داریم و آنها را با سرودها و استعداها تکریم می نمایم، و شفاعت آنها را در پیشگاه خدا می طلبیم. این کار هر روز در کل سال انجام می شود. حتی روزهایی وجود دارد که هزاران نفر از قدیسین مورد تکریم قرار می گیرند، مانند امروز. هنگامی که ما جشن گردهمایی (Synaxis) بیش از 15000 قدیس پیسیدیه و پامفیلیا را برگزار می کنیم. علاوه بر آن، این با بزرگداشت 630 پدر مقدس چهارمین شورای کلیسای جهانی کالسدون (در سال 451 میلادی) انجام می شود.

همانطور که می دانیم، قدیسین در آسمان در بسیاری از روشهای شگفت انگیز برای ما شفاعت می کنند، آنها همیشه مایلند در زمان نیاز به ما کمک کنند. در عین حال، روایت های زندگی و سخنان آنها تا به امروز باقی مانده است، و امکان پذیری زندگی انجیلی را در همه زمان ها تأیید می کند (برخلاف آنچه برخی ممکن است ادعا کنند). اگر کسی بخواهد تلاش مداوم انجام دهد، آنها می توانند به همین ترتیب انجیل را مرکز زندگی خود قرار دهند، و مسیر قدیسین به تقدس را پیروی کنند. بیایید با دقت بیشتری بررسی کنیم "مقدس بودن" به چه معناست.

در عهد عتیق و همچنین در عهد جدید، آن که مقدس خوانده می شود خداست. همانطور که فرشتگان در آسمان می خوانند "قدوس، قدوس، قدوس، خداوند خدای قادر مطلق" (مکاشفه 4: 8). در نهایت خدا، آن قدوس و سرچشمه قداست است. کسانی که آزادانه مایل به ارتباط با او هستند، در عوض تقدس را دریافت می کنند. هر چقدر هم که یک انسان فداکاری کند یا هر قدر هم که سخت تلاش کند، بدون مسیح ناجی، قداست غیر ممکن است. به همین دلیل است که خدا هر انسانی را فرا می خواند که نزد او بیاید و توسط فیض الهی او تقویت شود تا برای مقدس شدن مبارزه کند: "مقدس باشید، زیرا که من قدوسم" (اول پطرس 1: 16)

دقیقاً به همین دلیل است که خداوند متعال کلیسای مقدس خود را تأسیس کرد، تا با فیض تقدیس کننده خود که از رازهای مقدس (و با سایر ابزار) ناشی می شود، تقدس بر کسانی که ایمان دارند بیاید. همانطور که می دانیم، از طریق تعمید مقدس است که یک ایماندار از شیطان دور می گردد و عضوی از کلیسای مقدس مسیح می شود و خود را با مسیح ناجی متحد می کند. "همه شما که در مسیح تعمید یافتید، مسیح را در بر گرفتید" (غلاطیان 3: 27).

بنابراین هرگاه شخصی آن شریک را رد کند و مسیح را در برگیرد ، او به خدا تعلق دارد و در عهد جدید "مقدس" خوانده می شوند. به همین دلیل است که قدیس پولس رسول در رساله های خود مسیحیان شهرهای خاص مانند روم ، قرنتس و غیره را "مقدسین" می خواند. به عنوان مثال ، "به کلیسای خدا ... با همه مقدسینی که در تمام اخائیه هستند" (2 قرنتیان 1: 1).

با این حال ، تعمیم به خودی خود برای سهم شدن یکی در تقدس خدا کافی نیست. شخص باید عضو فعال کلیسا باشد. این به معنای وفادار ماندن به آموزه های ارتدوکس ، شرکت در آیین های مقدس (در نتیجه دریافت تقدس) و تلاش برای زندگی در انجیل است. زندگی ایماندار باید "یک قربانی زنده ، مقدس و پسندیده خدا" باشد (رومیان 12: 1). همانطور که در اعمال رسولان (11: 26) می خوانیم ، که مردم کلیسا را شروع کردند "مسیحیان" خواندن (که در واقع به معنای "مقلدان مسیح" است و نه فقط یک ایماندار).

به همین دلیل است که از قرن دوم ، اصطلاح "قدیس" به طور خاص در مورد افراد خاص که از جایگاه برجسته ای در کلیسا برخوردار بوده اند ، استفاده شده است. اولین کسانی که به عنوان قدیسین اعلام شدند ، شهدای ایمان بودند. همچنین کسانی که **معترف** در نظر گرفته می شوند به تعداد آنان اضافه شدند، که شامل کسانی هستند که اعتراف آشکارا به ایمان خود داشته اند و به همین دلیل مورد آزار و شکنجه قرار گرفتند (اما زنده ماندند). علاوه بر اینها، افرادی که زندگی مقدس و ایمانی استثنایی داشتند و با مبارزه روحانی پرورش یافتند (و همچنین کسانی که خدمات استثنایی به کلیسا ارائه داده اند)، نیز به عنوان قدیسین اعلام شدند.

طبق روال چند صد ساله کلیسا ، قدیسین پس از شناخته شدن، قداست آنها توسط خود خدا آشکار می شود. این امر از طریق نشانه های غیرقابل انکار انجام می شود که بی عیب و نقص و بدون هیچ شک و تردیدی است. این علائم شامل **معجزاتی** است که با شفاعت قدیس در زمان زندگی یا بعد از آرامیدن (یا خوابیدن) او اتفاق افتاده است. وضعیت بقایای آنها (از جمله یک رایحه مشخص) نیز یک شاخص است.

در سنت ارتدوکس ، به رسمیت شناختن قدیسین ، آگاهی کلیسایی است که توسط شبانان و کسانی که تحت مراقبت روحانی گله قرار دارند ، بیان می شود. در قرون اخیر ، این حس تشخیص عمومی کل بدن کلیسا به طور رسمی با حکم ویژه ای از پاتریارکی اعلام شده است.

خواهران و برادران عزیز من ، قدیسینی که ما امروز به عنوان همه قدیسین کلیسای خود از آنها تجلیل می نمایم ، از ما می خواهند که با سرمشق از زندگی آنها ، دائماً به سوی تقدس تلاش کنیم. به طور خاص ، این به معنای عزم راسخ برای عشق به مسیح است ، حتی اگر این به معنای فدا کردن زندگی ما باشد. " **با به یاد آوردن مقدس ترین ، ظاهر ترین ، خجسته ترین ، و پر جلال ترین بانوی مان، آن مادر خدا و مریم همیشه باکره، با جمیع قدیسین بیاید خویشتن و یکدیگر و تمام زندگی خود را به مسیح ، خدایمان بسپاریم.**" آمین